

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XVII. Suppressio Congregationis Canonorum Regularium Sancti Spiritus
Venetiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Transumptio-
rum fides.

§. 29. Volentes earumdem presentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curie, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem prorsus fidem in iudicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis presentibus adhibetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum
penale.

§. 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innovationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. P. An. r.
die 13. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Idibus Aprilis, Pontificatus Nostræ Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione nona, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina providentia Papæ Septimi anno secundo, die verò mensis Aprilis, suprascriptæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Curie, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Curs.

Pro D. Mag. Curs. Jacobus Cornelius Curs.

XVII.

Suppressio Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum.

Edita An. D.
1656.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva hu-
jus constit.

Cum sicut compertum, Congregationem Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, quæ unum tantum habet Monasterium redactum ad paucos Canonicos Regulares cum aliquibus hospitibus, seu membris, à primævo instituto penitus deviasse, ac in Ecclesia esse prorsus inutilem, nec spem ullam esse, ut ad bonam frugem redigatur: Hinc est quod Nos, quibus ex commissa Nobis divinitus agri Dominici cura plantas inutiles ex illo extirpare providi patrisfamilias more incumbit,

Supprimat
prout in Ru-
brica.

§. 1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, eandem Congregationem Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, unâ cum omnibus ejus, dignitatibus, officiis, ac ministeriis, omnique conventualitate, titulo, essentia, ac denominatione, tenore presentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus.

Reservat Se-
di Apostoli-
cæ bona eju-
dem Congr.

§. 2. Ac universa ejusdem Congregationis suppressæ bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Monasterium, ac hospitia, seu membra hujusmodi, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & jura quæcumque, ubicumque locorum existant, Nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in usus, & opera pia per eos, quibus id à Nobis, & Sede prædicta commissum fuerit, convertenda reservamus.

Concedit fa-
cultatem Ca-
nonicis tran-
seundi ad Re-
ligionem.

§. 3. Præterea personis dictæ Congregationis suppressæ, quæ nunc vivunt, & in eadem Congregatione professionem emisissent, facultatem transeundi ad aliam quancumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos in-

venierint receptores, aut remanendi in seculo in habitu Clerici secularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum, ubi eas pro tempore morari contigerit, cum provisione eorum singulis pro victu, & aliis necessariis in summa ducatorum centum monetæ Venetæ currentis annis singulis donec vixerint, seu aliunde sufficienter eis provifum fuerit, super certis bonis, aut redditibus Congregationis suppressæ hujusmodi per dictos locorum Ordinarios assignanda, tribuimus, & impartimur.

§. 4. Postremo ne Ecclesiæ Congregationis suppressæ prædictæ debito destituantur servitio, sed factæ rectæ custodiantur; iisdem Ordinariis locorum per presentes committimus, & mandamus, ut Capellanos deputent cum competenti mercede etiam super certa re de bonis prædictis assignanda, per quos missarum, & aliis oneribus satisfiat, ac ipsis Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conservetur; utque ipsi Ordinarii inventarium tam sacre, quam profane suppellectilis ad dictam Congregationem suppressam spectantis accurate conficiant, ac provideant, ne à quoquam occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenus possit, nisi, & donec à Nobis, seu Sede prædicta aliter provideatur.

Ordinarii
provideant
Ecclesiis de
Capellanis.

§. 5. Decernentes presentes Literas etiam ex eo quod Superiores, & alii Religiosi dictæ Congregationis suppressæ, & ceteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas eadem presentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerunt, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac substantiali, sive etiam ex eo quod in iisdem præmissis solemnitates, & quavis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore Juris clauso, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concessio, aut impetrato quempiam uti, seu se juvare posse, sed eadem presentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari, sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, ac alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum
irritans.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus fit, de jure

Contrariis
derogat.

quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non Congregationis suppressæ hujusmodi, ejusque Monasterii, ac Hospitiorum, seu membrorum, & Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & servatis respectivè habentes, illis alias in suo robore permanuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptis credi mandat.

Dat. P. An. 2. die 28. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri anno Secundo.

XVIII. Suppressio Ordinis Fratrum Cruciferorum.

Edita An. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Vineam Domini, quæ est ejus Ecclesia, curæ nostræ divinitus demandatam omni studio, & industria colere jugiter satagentes muneris nostri esse arbitramur, ut vites Ordinum Religiosorum in ea providè plantatas, quæ primigenio regularis observantiæ vigore destitutæ in steriles labruscas degenerarunt, ex illa more seduli patris familias evellamus, prout matura deliberatione præviâ conspicimus in eodem Domino salubriter expedire.

Motiva suppressionis.

§. 1. Cum itaque jam pridem compertum sit, Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum in quo non nisi quatuor Monasteria supersunt, quia ex viginti quinque Monasteriis, quibus d. Ordo in universum constabat, viginti & unum in vim Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Instauranda*, suppressa fuerunt, & cujus fratres ad paucos sunt redacti, à primævo ejus instituto penitus deviasse, & in Ecclesia Dei penitus esse inutilem, nec spem ullam esse ut ad bonam frugem redigatur.

Supprimat hunc Ord.

§. 2. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictum Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum unâ cum omnibus ejus dignitatibus, officiis, ac mi-

nisteriis omnique conventualitate, titulo, essentia, ac denominatione, tenore præsentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus.

§. 3. Ac universa ejusdem Ordinis suppressi bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Conventus, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & jura quæcumque, ubicumque locorum existant, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in usus, & opera pia per eos, quibus id à Nobis, & Sede præfata commissum fuerit, convertenda reservamus.

§. 4. Præterea Fratribus dicti Ordinis suppressi, qui nunc vivunt, & in eodem Ordine professionem emiserunt, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenerint receptores, aut remanendi in seculo in habitu Clerici secularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum ubi eos morari contigerit, cum provisione ipsorum singulis pro alimentis in summa quadraginta scutorum monetæ Romanæ annis singulis donec vixerint, seu aliundè sufficienter eis provisum fuerit, super certis bonis, aut redditibus Ordinis suppressi hujusmodi per eosdem Ordinarios respectivè assignanda, tribuimus, & impartimur.

§. 5. Postremò ne Ecclesiæ ejusdem Ordinis suppressi debito destituatur servitio, sed factæ testæ custodiantur: prædictis Ordinariis locorum, in quibus Ecclesiæ ipsæ sunt sitæ, per præfatos committimus, & mandamus, ut Cappellanos deputent cum competenti mercede etiam super re certa de bonis prædictis assignanda, per quos missis, & aliis oneribus satisfiat, ac ipsis Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conservetur; utque dicti Ordinarii inventarium tam sacræ, quam profanæ suppellectilis ad Ordinem suppressum hujusmodi spectantis accuratè conficiant, ac provideant ne à quoquam occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenus possit, nisi & donec à Nobis, seu Sede prædicta aliter provideatur.

§. 6. Decernentes præfatos literas etiam ex eo quòd Superiores, & alii Religiosi dicti suppressi Ordinis, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas eadem præfatos emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vicio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quòd in eisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite à jure, vel factò, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concessò, aut impetrato quempiam uti, seu se juvare posse; sed easdem præfatos semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari,

Bona ejusdem Ord. re-servat Sedi Apost.

Facultas transeundi ad aliam Relig.

Ordinarii provideant Ecclesiis de Capellanis.

Decretum irritans.

ficque,